

MARIBORSKI VEČERNIK „JUTRA“

Cena 1 Din

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13, Telefon 2440 in 2455
Izšla razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din, Oglasi po ceniku, Oglase
sprejema tudi oglasni oddelček „Jutra“ v Ljubljani, Poštni čekovni račun št. 11.409

O gospodarski in socijalni krizi v Nemčiji (Iz predavanja dr. Frangeša na mariborski Ljudski univerzi)

II.

Nemci torej smujejo danes tudi veliko-potezno agrarno reformo, ki naj bi jim pripomogla do popolne gospodarske neodvisnosti.

Toda po mnenju predavateljevem Nemci tega ne bodo nikoli dosegli. Oni lahko pridelajo zadosti pšenice ali rži, zadosti mleka, zadosti svinjskega ali govejega mesa, vsega tega naenkrat pa ne morejo pridelati, ker jim primanjkuje prostora, tudi če kultivirajo večji del sedanjih nerodovitnih zemljišč. Še manj pa jim bo mogoče pridelati vse za industrijo potrebne sirovine, med katerimi nekaterih, kakor n. pr. bombaž, zaradi klimatskih razmer v Nemčiji sploh ni mogoče pridelati.

Nadaljnja reforma naj bi obstojala v kolonizaciji brezposelnega industrijskega delavstva in s tem v zvezi v agrarni reformi, ki naj bi vstvarila srednja kmetijska posestva, ki so najsigurneša in najtrdnjša podlaga države. (Tu se je predavatelj spomnil velike napake, ki jo je zagrešila naša agrarna reforma, ko je brezsmiselno razkosala veleposestva, namesto da bi uredila srednja kmetijska posestva, ki so na idealnejša oblika gospodarstva.) Nemci so sicer vložili ogromno truda in velikanske žrtve v kolonizacijo delavstva, toda zelo malo verjetno je, da se jim posreči, kajti skoraj izključeno je, da bi se delavec uživel v mišljenje in da bi se delavec učil in bi se navadil pravi pojmovanje kmeta in bi se navadil pravi in pravočasno predvidevati vsa potrebna kmetijska opravila. Tudi bo težko obvladati težka podeželska dela, posebno, ker je preveč navajen na določen kratek delavni čas, o katerem na kmetih seveda ne more biti niti govora. Deloma je ta kolonizacija že v samem začetku doživela neuspeh in delavci razočarani napuščajo deželo ter rašči gladujejo po mestih.

To bi bili glavni načrti nemške reforme poljedelstva. In industrija?

Kakor že omenjeno, sta liberalizem in kapitalizem prav pri moderni industriji, kateri je podlaga ogromen razvoj tehnike, mehanizacija in organizacija dela po Taylorjevem sistemu, doživela največji polom. Producira se preveč. Kapitalizem v ostri medsebojni konkurenci znizuje delavske mezde do življenjskega minimuma, s tem pa slabi kupno moč industrijskega delavstva in obenem tudi kmetijskega stanika, ki je navezan na potrošnjo svojih prihodkov od strani delavstva. Ta položaj ima za posledico kopičenje zalog. Vidimo torej tudi tu začarani krog, iz katerega ni izhoda.

Zato je treba industrijsko proizvodnjo zmanjšati tako, da se bo proizvajalo v prvi vrsti le toliko, kolikor lahko porabi domači trg. Industrijo je treba poddržati. Toda ne kolektivizirati, kakor so to storili sovjeti v svojih kolhozih in selhozih. Proizvodnja naj ostane tudi nadalje individualna, država pa prevzame kontrolo; ona določa, koliko, kje in kaj se naj producira. S tem bo sama ob sebi odpadla nesmiselna konkurenca, tako, da bi se v zvezi s kolonizacijo brezposelnega delavstva vprašanje delavskih mezd na ta način samo po sebi rešilo.

Država mora pa prevzeti tudi bankarstvo, ki je s svojo kreditno politiko ogrožila moderne proizvodnje. To stremjenje se že danes jasno izraža. Vidimo, da je država prevzela garancijo in popolno kontrolo nad bankami. Banke bi bile najbolj učinkovito orodje v rokah države in bi država z njihovo pomočjo lahko uravnavala proizvodnjo po mili volji. Zlata podlaga, ki je izraz in znanja obli-

ka kapitalizma, naj se odpravi in namesto nje uvede »rentna marka«, ki bi ji za podlago služilo narodno premoženje nemškega ljudstva. Toda upravičeno dvomimo o vrednosti take podlage, ki je popolnoma nepokretna in relativna. Bila bi pa popolnoma v smislu stremjenja za avtarkijo.

Vse te načrte bi se pa dalo izpeljati edino-le s pomočjo državne diktature, ki bi delala s popolno avtoriteto in kateri bi bil edini namen dobrobit države in naroda, dočim je spričo sedanje izživele demokracije tudi pri najboljših državnikih in rodoljubih vendar na prvem mestu interes stranke. Od tod razumemo zahtevo po diktaturi, ne smemo pa misliti, da je to le zahteva Hitlerjevcev, ampak je to zahteva vse nemške mlajše generacije.

Ko bi vsi ti načrti bili izpolnjeni, bi sledil drugi del programa, ki sega prav daleč in prehaja tudi neposredno v sfero naših interesov. To je takozvani »Großwirtschaftsraum«, ki obstoja v naslednjem: Po regulaciji domačega trga bi Nemčija prišla v stik z vzhodnimi in jugovzhodnimi agrarnimi državami: Rusijo, Poljsko, Ogrsko, Rumunijo, Jugoslavijo in Turčijo. S pomočjo trgovskih pogodb na podlagi preferenc in kontingentov bi viške svoje industrijske proizvodnje izvažala v te države in bi od njih nabavljala sirovine in živila za delavstvo, ki bi bilo zaposleno pri produkciji teh viškov. To bi bil začetni korak, kateremu bi sledil vedno močnejši politični vpliv nad omenjenimi državami.

Tako naj bi se torej končno uresničil prastari nemški san: »Drang nach Osten«. Vzhodne in jugovzhodne agrarne države bi bile most, po katerem bi Nemčija končno prodrla in zagospodarila tudi na Dalnjem vzhodu: v Indiji, Kini, Avstraliji in na Malajskem otočju. To bi bil san nemškega naroda, ki naj bi opravičil njegov obstoj in njegovo »kulturno misij«. — Seveda sega ta načrt že daleč čez meje normalne fantazije, in je popolnoma izključeno, da bi se kadarkoli uresničil, kaže nam pa jasno, v kakšnem optimizmu živi klub katastrofalnemu porazu v svetovni vojni in kljub sedanjim neznosnim gospodarski krizi nemška mlajša generacija.

A pustimo na stran vse politične obzire in neljube spomine nedavne preteklosti in želimo s človeškega stališča in v interesu miru in dobrobiti vsega človeštva, čegar organski del je tudi Nemčija, nemškemu narodu, da bi čim prej prebrodil sedanjo težko krizo in stopil z ostalimi narodi na pot, ki naj vodi svet k splošnemu miru in blagostanju.

ČEHI SEŽIGAJO HMELJ.

ZATEC, 13. februarja. Tukajšnji producenti hmelja so ponudili praški vladi v nakup 80.000 q hmelja. Vlada je zaradi pomanjkanja denarja nakup odklonila, zato so producenti sklenili zažgati svojo zalogo, da tako preprečijo še nadaljnji padec cen.

Ko se začno krvne cevi poapnjevati, deluje uporaba naravne »Franz Josefove« grenčice za redno izpraznjenje črevesa in zmanjša visok naval krvi. Mojstri zdravniške vede priporočajo pri starostnih pojavih različne vrste »Franz Josefove« grenčice, ker odpravi zastajanje v želodčnem črevesnem kanalu in leno prebavljanje ter omili dražljivost živcev. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Priprave za odločilno bitko pred Šanghajem

PRED ŠANGHAJEM JE 50.000 KITAJCEV. — CIVILNO PREBIVALSTVO OSTANE V ČAPEJU. — BOMBARDIRANJE VUSUNGA.

ŠANGHAJ, 13. februarja. Japonski admiral Nomura je zaprosil poveznika britanske križarke »Berwick«, ki je zasedrana pred Vusungom, da bi se umaknil s sedanega mesta. Iz tega sklepajo, da so Japonci sklenili započeti nov napad na trdnjavo.

LONDON, 13. februarja. Iz Šanghaja poročajo, da se Japonci mrzlično pripravljajo na veliko ofenzivo. Neprerokoma dovažajo nove čete. Prav tako se pripravljajo tudi Kitajci, katerih je sedaj že okoli 50.000, pred Šanghajem.

ŠANGHAJ, 13. februarja. Francoski misionar o. Jacquinet je hotel včeraj pre-

govoriti prebivalce Čapeja, da bi zapustili predmestje, ki bo v primeru novega spopada zopet v središču bojov. Njegova namera pa ni uspela. Prebivalstvo je izjavilo, da se ne odstrani. Čapej je zapustilo komaj okoli 700 ljudi, večinoma žensk in otrok.

ŠANGHAJ, 13. februarja. Japonci so zopet pričeli obstreljevati trdnjavo Vusung. Kitajci kopljejo med Vusungom in Šanghajem strelske jarko in se tudi sicer močno utrjujejo, da bi v primeru izpraznitve Vusunga mogli obdržati vsaj ostale važne pozicije.

Večni problem reparacij

POGAJANJA FRANCIJE IN ANGLIJE. — NOVA IZJAVA DR. BRÜNINGA.

PARIZ, 13. februarja. Danes je bil izdan kratek uradni komunike o včerajšnjem razgovoru med francoskim ministrskim predsednikom Lavalom in britanskim veleposlanikom lordom Tyrelom, v katerem se zatrijuje, da se bodo o reparacijskem vprašanju storili dokončni zaključki meseca junija. Iz vsega pa se da jasno razbrati, da med angleškim in francoskim stališčem ni bil dosežen sporazum.

Pertinax piše v »Echo de Paris«, da vztraja Anglija slej ko prej na svojem

znanem stališču, da se mora vprašanje reparacij definitivno rešiti, ker je glavni izvor vse sedanje finančne in gospodarske depresije. Francija je dosegla le toliko, da Anglija ne vztraja več pri popolnem moratoriju in je pripravljena o tem razpravljati tudi v Lozani.

Nadalje zatrijuje Pertinax, da je nemški državni kancelar dr. Brüning v Ženevi ponovno izjavil francoskemu vojnemu ministru Tardieuju, da Nemčija na noben način ne bo več plačevala reparacij.

Delo skupščine in senata

ZAKON O GOSPODARSKEM SVETU SPREJET. ODBOR ZA SPREMEMBO PRAVILNIKA. SEJA SENATA.

BEOGRAD, 13. februarja. Včerajšnja seja narodne skupščine je bila po uvodnih formalnostih in ureditvi nekaterih tekočih zadev vsa posvečena debati o osnutku zakona o gospodarskem svetu. Govorili so številni poslanci, med njimi tudi zastopnik Prekmurja Josip Benko. Po ponovnih pojasnilih ministra dr. Kramerja je bil zakon spremljen v toliko, da bo člane gospodarskega sveta imenoval namesto vlade kralj z dekretom. V

načelu je za zakon glasovalo 214 poslancev in 2 proti, v podrobnostih pa 218 in 1 proti. Po sprejetju tega zakona je narodna skupščina izvolila devetčlanski odbor, ki bo proučil predlog za izpremembo zakona o poslovnem redu skupščine.

Istčasno je senat soglasno sprejel oba zakona o gozdni olajšavi, danes pa bo izvolil poseben odbor, ki bo proučil v narodni skupščini sprejeti zakon o gospodarskem svetu.

OSTER MRZ PO VSEJ SLOVENIJI.

LJUBLJANA, 13. februarja. Napovedani mrzli val je dosegel tudi Slovenijo. V noči od petka na soboto je temperatura občutno padla. Toploter je kazal davi v Ljubljani 21 stopinj pod ničlo in se je dopoldne le neznatno dvignil. Najhujši mrz je pa na Dolenjskem, kjer je v St. Janžu padlo živo srebro na —27 stopinj. Drugod je bilo davi: v Dravogradu —25, v Brežicah —26, v Mariboru —14 stopinj. Najbolj toplo je na Rakeku, namreč samo —12 stopinj.

Zaradi hudega mraza je bil današnji trg v Ljubljani skoraj prazen. Mleko je zmrznilo. Tudi promet ze'lo trpi zaradi snega in mraza. Lokalni vlaki vozijo več ali manj normalno, mednarodni pa prihajajo z zamudami.

SPREJEM NAŠEGA NOVEGA POSLANIKA V BUDIMPEŠTI.

BUDIMPEŠTA, 13. februarja. Včeraj popoldne je prispel semkaj novi jugoslovanski poslanik Jovan Dučić. Na kolidoru so ga sprejeli uradniki jugoslovanskega poslanstva, člani jugoslovanske kolonije in številni časnikari. Navzoči so ga sprejeli z velikim navdušenjem, a tudi ves budimpeštanski tisk mu posveča izredno veliko pozornost.

GOSPODARSKA KONFERENCA V BUDIMPEŠTI.

BUDIMPEŠTA, 13. februarja. Tu zboruje že od četrtega velika gospodarska konferenca, ki je sicer zasebnega značaja, a jo z vso avtoriteto podpira tudi madžarska vlada. Na konferenci so tudi gospodarski zastopniki Jugoslavije, Rumunije, Poljske, Avstrije in Češkoslovaške. Konferenco so sklicali znani madžarski propagatorji podonavske gospodarske konfederacije: bivši ministrski predsednik Štefan Friedrich, državni podtajnik Hantos itd. Jugoslavijo zastopajo bivši minister dr. Frangeš, veletržec Popović in industrijec dr. Vrbanić.

ŽIV ZGOREL.

Iz Pariza poročajo: Znani francoski veleindustrijec Fernand Mareq se je s svojim luksuznim avtom vozil od svojih tovarn proti Givetu. Vsled poredice je zagnalo avto ob neko drevo in avto se je vnel. Kmetje, ki so videli nezgodo in prihiteli na pomoč, avtomobilista niso mogli rešiti iz gorečega voza in so bili priča, kako je zgorel pri živem telesu.

Vreme.

Današnja vremenska napoved (opoldne): Mrz bo popustil.

Vojak daruje za pomožno akcijo

Mestni župan dr. Lipold je prejel to-le pismo:

Čenjeni gospod doktor!

Pred kratkim sem čital članke časopisa »Večernika«, katerega sem slučajno dobil v roke, ker mi mama iz Maribora priloži včasih par slovenskih časopisov, kadar mi pošlje paket. Tako sem čital tudi članek, kjer se omenja beda in siromaštvo v mestu Mariboru, kakor tudi Vaš članek pod naslovom »Meščanom Maribora«, kar me je zelo dirnilo, posebno kot Mariborčana.

Zato sem Vam danes s položnico poslal znesek 30 Din kot prispevek za pomoč siromaštvu.

Dasi moja plača kot podnarednika ni velika, vendar sem poslal vsaj toliko, ker vem, da bo gotovo kakemu siromaku v korist, akoravno ni veliko.

S spoštovanjem
Slavko Hrovat, s. r.
artiljerijski podnarednik 4. baterije
10. art. puk. Niš.

(Temu pismu, ki govori dovolj zgovorno in ki naj bo vsakomur za zgled, nimamo drugega pristaviti kakor: Čast vrlemu našemu vojaku! Op. ur.)

V cvetu mladosti

Je včeraj v Limbušu preminula mala Tanjica Robičeva. Odšla je v večnost k svojemu dragemu, pred meseci umrlemu očetu Srečku Robiču. Pogreb mile deklice bo jutri ob 16. uri. Blag ji spomin, težko prizadeti rodbini naše iskreno sožalje!

Fran Urbanek — 60letnik.

Te dni je slavil v krogu svoje obitelji znani vrtnar gospod Fran Urbanek svojo 60letnico. Na Čehoslovaški rojen, je po večletni praksi v raznih gospodskih umetnih vrtnarijah, med drugim v slovečih vrtovih barona Rotschilda na Dunaju, prišel v Maribor kot pomožni učitelj na sadjarsko in vinarsko šolo, kjer je 18 let z največjim uspehom poučeval gojence v umetnem vrtnarstvu. Tako tudi še danes rad pomaga vsakemu pri povzdigu vrtnarstva z nasveti in dejanji. Njegova kultura »Chrysanthemum« se danes naravnost odlikuje po svoji krasoti in pestrosti barv. Jubilantu želimo še mnogo let zdravlja in pa uspehov v vrtnarski umetnosti!

Ljubljanski akademiki v Mariboru.

Akademski klub naravoslovcev je pretekli četrtek priredil pod vodstvom svojega agilnega predsednika, Mariborčana Živka Lovšeta, ekskurzijo v Maribor. Akademiki so hospitalirali dve uri na klasični gimnaziji, kjer jih je nad vse prijazno sprejel g. ravnatelj dr. Tominšek, g. prof. Vales pa jim je razkazal obširne naravoslovne zbirke, ki so v marsičem dokaj popolnejši od institutov ljubljanske univerze. Ogledali so si še vse prostore klasične gimnazije, nato pa so se podali v nižjo gozdarsko šolo, kjer jim je g. inž. Sotošek z veliko ljubeznivostjo razkazal vse prostore in naprave gozdarske šole, ki se je v kratkem času razvila tako lepo. Popoldne pa je izletnike vodil po vseh oddelkih Zlatorogovih tovarn g. inž. Cažafura in jim do potankosti razložil vse obratovanje tovarne. Ljubljanski akademiki so z najboljšimi vtisi in hvaležni za prijazni sprejem, katerega so bili povsod doželi, zapustili z večernim vlakom za sneženi Maribor, ki se jim je bil že zjutraj, ko so ga marsikateri med njimi videli prvič, tako prikupil.

Ljudska univerza v Mariboru

prilčne prihodnji petek s »Slovenskim ciklom«. Prvi bo predaval prof. France Vodnik, pisatelj v Ljubljani, o sodobnem umetnostnem nazoru.

Literarno predavanje.

Predavanje g. Mrzla-Frigida o pesniku Srečku Kosovelu, katerega priredi dijaško društvo »Napredek« s sodelovanjem drugih mladinskih društev, bo jutri v nedeljo ob 10. uri v mali dvorani Narodnega doma.

Koncert narodnih pesmi v Ptuj.

Jutri v nedeljo priredi pevski zbor »Fratelna Saveza« iz Maribora v ptujskem mestnem gledališču ob 15. uri koncert narodnih pesmi pod vodstvom prof. Schweigerja. Zbor bo pel po večini naše najlepše narodne pesmi, nekatere s sprem levanjem harmonike.

Razpisane službe.

Banska uprava v Ljubljani razpisuje šest mest za gradbene tehnike pri posameznih okrajnih načelnstvih v banovini. Prosilci naj vložijo prošnjo do 27. februarja pri banski upravi v Ljubljani.

V nedeljo popoldanski koncert in kabaretna predstava v Veliki kavarni.

Preiskava pri »Kmetijski eksportni družbi«.

Revizija poslovnih knjig Kmetijske eksportne družbe bo končana šele ko bodo strokovnjaki pregledali poslovne knjige tudi vseh zapečatenih podružnic družbe.

Družba je pač bila najbolj prizadeta s tem, da so vršili akvizicijo nekateri sleparski agenti kar na svojo pest, sklepali visoka zavarovanja za smrtne primere in jemali naplačila brez vrednosti vodstva te družbe. Preiskava pri »Kmetijski eksportni družbi« ne bo še tako kmalu končana in bodo rezultati preiskave gotovo zelo zanimivi.

Napredovanje v šolski službi.

V V. po'ožajno skupino so napredovali: sreski šolski nadzorniki Tomažč Ivan in Koropec Ivan v Mariboru, Grmovšek Mihael v Slovenjgradcu, Šumer Hinko v Šmarju; šolski upravitelji: Cvetko Franc v Krčevini, Perger Matija v Sv. Jurju v Slov. gor., Kožuh Mirko v Mariboru, Župančič Fran v Gerlinčih, Kocmut Rudolf v Sv. Urbanu, Preindl Jakob v Veliki Nedelji, Rošna Adolf v Ormožu, Žolnir Ivan v Ptuj, Gaberc Anton v Izakovcih, Vrečar Rajko v Žalcu, Šmit Albin v Dobrni, Glinšek Ivan v Rogaški Slatini, Kobale Karol v Podčetrtku; učitelji: Karničnik Henrik v Mariboru, Kajnih Valentin v Ptuj, Kaukler Valentina v Ptuj, Du'ar Emilija v Slovenjgradcu, Stres Feliks v Prevaljah.

Kakršno življenje — takšna smrt!

Roparski morilec Štefan Falež obsojen na vešala!

Pred velikim senatom mariborskega okrožnega sodišča pod predsedstvom višjega sod. svetnika dr. Tombaka se je včeraj vršila obravnava proti glasovitemu razbojniku Štefanu Faležu iz Spodnje Poškave, obtoženemu roparskega umora in še raznih drugih zločinov. Obravnava je trajala dopoldne in popoldne in je končala, kakor drugače tudi ni bilo pričakovati, s smrtno obsodbo.

Prinašamo v naslednjem poročilu o nadaljnjem poteku obravnave, o kateri smo deloma poročali že včeraj.

Na dopoldanski obravnavi

je bila po zaslišanju obtoženca, ki je trdovratno tajil, da bi bil on zagrešil nasilstvo nad dvema ženskama na Kumnu, odrejena tajna obravnava, v kateri sta bili zaslišani kot prič oboje dotični ženski.

Obe ženski sta z vso gotovostjo prepoznali v obtožencu storilca. Falež pa je navzlic temu tajil krivdo in se skliceval na svoje priče, da je bil kritičnega dne v Mariboru v neki zakotni gostilni. Enako je tajil vsako krivdo nasproti izpovedbam drugih ženskih prič, povabljenih na obravnavo iz Avstrije, nad katerimi je tudi zagrešil posilstva. Tudi te priče so ga težko obremenile.

Okoli pol 12. ure je bila tajna obravnava zaključena, in je predsednik razglasil obravnavo zopet za javno.

Predsednik: Zdaj nam pa odkrito priznajte, ali ste storili zločinstvo nad tema ženskama in ju napadli z nožem, da Vam je morala dati ena denar, druga pa svoje telo?

Nočna lekarniška služba.

Nočno lekarniško službo ima prihodnji teden Sirakova lekarna pri »Angelu varhu« na Aleksandrovi cesti.

Anica je šla po svetu.

Oče Rožnicvet, doma nekje v magdalenskem okraju, je prišel davi na policijo, potrkal na vrata pri nadzorniku in ves v skrbeh pripovedoval, da je pobegnila njegova hčerka, 10letna Anica, že v četrtek od doma. Dekletce da se je že večkrat odpravljalo v svet, v četrtek kmalu popoldne pa res odšlo. Iskal jo je že povsod, a je nikjer ne more najti. Mož se boji, da se je morda otroku pripetila kak nesreča. Anica je plavalaska in nosi modro obleko. Kdor bi kaj zvedel o tem dekletcu, naj to javi policiji.

Elegantna dama in njen otrok.

Že nekaj mesecev je tega, ko je na postaji v Zidanem mostu elegantna dama ogovorila kmetco Franjo Fičkovico iz Čakovca in jo zaprosila, da bi prevzela v oskrbo njeno malo dete. Obljubila ji je za to 400 Din na mesec. Fičkovici se je zdela ponudba ugodna in je dete kar takoj prevzela. Med tem je pa vlak odvozil, in elegantna dama je ostala na peronu, ne da bi bila Fičkovi povedala svojega imena in naslova. Tako mora revna kmetica sedaj skrbeti za dete, o katerem ne ve, niti koliko je staro, niti kakšne vere je in kako mu je ime. Za zadevo se zanima tudi oblast, a doslej brez uspeha. O ženski, ki se je na tako originalen in lahek način iznebila svojega najbrže nezakonskega otroka, ni duha ne sluha.

Opozorilo davkoplačevalcem.

Davčna uprava v Mariboru nas prosi za objavo: Davkoplačevalci, ki še niso poravnali v plačilo dospelih davkov za I. četrtnje 1932, se opozarja o, da potече skrajni rok za plačilo 15. februarja 1932. Po tem roku se bo proti zamudnikom takoj uvedlo izvršilno postopanje.

Za ribiče na postrvi!

Ribarsko društvo Maribor naznanja svojim rednim članom, da je vpisovanje reflektantov za ribičevne karte na postrvi do 25. t. m. pri društvem blagajniku g. Ferdu Greinerju, trgovcu, Gospodarska ulica 2. Pozneše prijave se ne bodo mogle upoštevati.

S policije.

Včeraj in davi je policija imela malo oddiha. Nič aretacij, le šest prijav in še te radi manjših prestopkov, pa dve kratki poročili, to je vse, kar imajo zabeležene v svojih bukvah.

Mariborsko gledališče

REPERTOAR.

Sobota, 13. februarja ob 20. uri »Radikalna kura«. Gostovanje g. Josipa Daneša. Nedelja, 14. februarja ob 15. uri »Groteska sedanosti«. — Ob 20. uri »Radikalna kura«. Gostovanje g. Jos. Daneša. Ponedeljek, 15. februarja. Zaprto.

Nedelja v mariborskem gledališču. Originalna in zabavna satira maribor. podžupana in književnika g. R. Golouha »Groteska sedanosti«, ki je dosegla na premijeri velik uspeh, se ponovi kot popoldanska predstava ob 15. uri. — Zvečer ob 20. uri se ponovi Doboviškova na moč vesela burka s petjem »Radikalna kura«. Kot Ožbač Bombek gostuje priljubljeni komik, bivši odlični član našega gledališča g. Josip Daneš, ki je z omenjeno vlogo poleg »Šveka« postal najbolj popularen.

Lutkovno gledališče Sokola-matice

v Narodnem domu ponovi v nedeljo 14. t. m. ob 15. pravljico igro v treh dejanjih »Gašperček čarovnik«.

Mož s palico.

Vodja policijske šole v Newyorku je napravil s svojimi učenci zanimiv eksperiment. Dočim je on stal na katedru in predaval, je potrkalo, in vstopil je starejši gospod, ki je stopil k policijskemu učitelju, spregovoril z njim par besed in nato spet odšel. Čim je bil zaprt za seboj vrata, je učitelj učencem dal nalogo, naj obiskovalca natančno opišejo; zastonj pa na navedejo, ali je ta gospod imel temen ali svetel plašč, trd ali mehak klobuk in v kateri roki je držal palico. Od 42 kandidatov jih je 17 pisalo, da je mož nosil palico v levici, dočim se jih je 22 odločilo za desnico. Trije so izjavili, da sploh ne vedo, v kateri roki je imel mož palico. O tem so si bili na vsi edini, da je bila palica temna. V resnici tisti gospod sploh ni imel palice.

Zmaga šminkanih učiteljic.

Ravnatelj neke londonske šole je prepovedal na zavodu nameščenim učiteljicam šminkanje, kar je vzbudilo vihar ogorčenja. Prizadete učiteljice so poslane protestno spomenico celo prosvetnemu ministrstvu in so v njej kot glavni argument navedle, da je šminkanje stvar estetike, ne morale. Učiteljice so zares zmagale in ravnatelj je bil za kazen premeščen.

Obtoženec: To ni res. Nisem imel namena.

Predsednik: Bo že res. Saj ste orožnikom, ko so Vas prignali na Gačnik ob priike preiskave, vse tako lepo in natančno priznali.

Popoldanska obravnava.

Predsednik je ob 13 $\frac{1}{4}$ uri prekinil obravnavo in se je nadaljevala ob pol 16. uri. Prečitane so bile najprej razne listine. Nato so sledili predlogi obtoženčevega branitelja, katere pa je sod. at, upoštevajoč predlog državnega tožilca, zavrnil. Državni tožilec dr. Zorjan je v svojem nad pol ure trajajočem obtožilnem govoru opisal obtoženca kot nepoboljšljivega človeka, pri katerem ne zaleže nobena kazen, kot razbojnika, ki je izvrševal zločin za zločinom iz najnižjih nagibov, in je zato predlagal najhujšo kazen.

Po govoru obtoženčevega branitelja dr. Stajnka je vprašal predsednik obtoženca, ako ima še kaj povedati. Obtoženec je odgovoril, da ima le to prošnjo, naj bi mu visoko sodišče verjelo, da ni umoril Hričeve namenoma in da je storil to dejanje le, ker je bil lačen.

Po približno enournem posvetovanju je predsednik razglasil obsodbo:

»Štefan Falež je kriv. Obsoja se na smrt na vešalih.«

Ravnodušno je obsojenec poslušal obsodbo in potem spregovoril z drhtečim glasom: »Nisem kriv, zakaj ste me obsodili?«

Branitelj dr. Stajnko je prijavil ničnostno pritožbo radi prehude kazni.

Jutranja tarifa mestnih avtobusov.

Začenši s 16. t. m. bo uvedena na vseh mestnih avtobusnih progah do 8. ure zjutraj takozvana jutranja tarifa. Dosedanja cena od 2 in 3 Din bo znižana na 1 in 2 Din.

Tombola poštnih uslužbencev.

Osrednje društvo niž. poštnih in brz. javnih uslužbencev, krajevna skupina Maribor, priredi veliko javno tombolo 8. maja t. l. Ker je eventualni dobiček namenjen v prid bolnim članom, njih vdov in sirot, prosi omenjeno društvo, da ostala cenjena društva to upoštevajo in opuste morebitne prireditve na isti dan. Odbor.

Nezgod pri igri.

Mali Nacek se je igral s kladivom in žebli, ko so bili roditelji z doma. Nesreča je hotela, da je komaj šestletnemu Nacku prišel žebelj, ko je po njem udaril s kladivom, v levo oko in ga nevarno poškodoval. Včeraj je oče pripeljal uboga dečka iz Okoškega pri Konjicah v tukajšnjo bolnišnico.

Nad 300 slovenskih učiteljev čaka na službo.

V letošnjem šolskem letu niso bili še nastavljeni abiturienti iz l. 1930/31. Mnogo pa je še abiturientov iz prejšnjega leta, mnogo učiteljev in učiteljic, ki so bili odpušteni na Primorskem in vsi čakajo namestitve. Brezposelnost je torej tudi posegla prav občutno med vrste vzgojiteljev našega ljudstva.

Sporazum med hišnimi gospodarji in najemniki.

Kje? Pri nas? Kaj šel? Tam na Sušaku. Tam so se sporazumeli hišni posestniki in najemniki kar sami med seboj. Sestavili so odbor, ki je razdelil mesto v ralone in kategoriziral stanovanja po položaju in komfortu in določil višino najemnine. Večina hišnih gospodarjev in najemnikov je sprejela odločbo tega odbora. Morda bi ta zgled potegnil tudi pri nas v Mariboru? Kaj, če bi poklicali katkega Suščana za posredovalca!

Slaven tenorist ponarejevalec bankovcev.

Na veliki francoski operi v Marseillu je bil do nedavna tenorist Martin Markin najbolj popularen pevec in vanj so bila zaljubljena vsa dekleta. Nihče ni torej mislil, da bi ta ugledni pevec, ki je imel pristop v vsako družbo, mogel biti ponarejevalec denarja. Temveč je zato bilo presenečenje, ko je policija nekega dne odkrila v nekem podzemlju pristaniške četrti tiskarno za ponarejanje bankovcev in ugotovila, da je glavni vodja družbe bil slaven tenorist. Pri zaslišanju je Markin dejal, da je hotel postati zato bogat, da bi nekega dne lahko kupil operno gledališče.

Sprememba posesti.

Franciška Bayer-Swatyeva je prodala zdravniku dr. Ivanu Zorjanu hišo št. 5 v Maistrovi ulici za milijon dinarjev.

Kaznjenci dobijo nove uniforme.

Minister pravde je predpisal pravilnik o uniformiranju obsojencev, ki dobijo obleko na državne stroške. Kaznjenci, obsojeni na robijo, bodo nosili čepice in obleko sive barve, kaznjenci obsojeni na strogi zapor, sivo suknjo in rumene hlače, obsojenci na zaporno kazen pa črne suknje in rumene hlače. Vsi kaznjenci bodo imeli na suknji tudi številko svoje celice. Obsojenci, ki niso obsojeni na izgubo častnih pravic, bodo smeli nositi svojo civilno obleko.

Iz Krčevine

Peysko društvo »Luna« v Krčevini-Košakih bo imelo občni zbor prihodnje nedelje 21. t. m. ob pol 3. uri popoldne v gostilni Požauko-Goltes. Prijatelji »Lune« in naše pesmi v moškem zboru so vabljeni, da se občnega zbora udeležijo in pristopijo kot podporni člani k temu društvu, ki je bilo po prevratu prvi nacionalni steber v Krčevini-Košakih in storilo mnogo za narodno probujanje. Od lanskega leta naprej sodeluje »Luna« s tukajšnjim Sokolskim društvom, n' en pomnoženi moški zbor je nanovo poživljen in po zaslugi pevovodje g. Albina Horvata razveseljuje napreduje.

Zahvala. Povodom poroke svojega sina Hermana Wögerer je gospa Eliza Wögerer darovala ubogi šolski deci krčevinske šole za pust 150 lrenovk ter za šolsko kuhinjo večjo množico mesenine, krajevnemu odboru Rdečega križa v Krčevini in pevskemu društvu »Luna« pa po 500 Din. Razentega je prejela uboga učenka Valenta Viktorija iz V. razreda v spomin dragocene darilo. Za vse velikušne darove izreka šolsko upravitelstvo in predsednik omenjenih društev gospoj Wögerer prisrčno zahvalo.

Grozen samomor.

V bližini Kuknjeva na progi Zagreb-Beograd so te dni našli strašno razmesarjeno truplo neznanega mlajšega moškega. Lokomotiva mu je popolnoma odrezala glavo in levo nogo. Ker neznane ni imel pri sebi nobenih dokumentov, več časa ni bilo mogoče ugotoviti njegove identitete. Šele sedaj so dognali, da je bil moški, ki je izvršil tako grozen samomor, uradnik čakovaškega okrožnega sodišča Jovo Veliki. Veliki je že 3. tm. odšel iz službe, češ da je bolan, svojemu prijatelju pa je pisal, da gre iz življenja, ker je prišel do prepričanja, da zanj ni ma nikakršnega pomena več.

Iz Radvanja**Občni zbor radvanjskih gasilcev.**

Preteklo nedeljo je imelo gasilno društvo Radvanje svoj občni zbor. V društvu Radvanje svoj občni zbor. V društvu Radvanje svoj občni zbor. V društvu Radvanje svoj občni zbor.

Iz posameznih poročil je razvidno, da je društvo v teku dveh let, odkar so pristopile mlade moči, napredovalo tako, da se lahko meri z vsemi okoliškimi društvi. Radvanjski gasilci so v preteklem letu sodelovali pri štirih požarih, od katerih je bil največji v Rušah. Imeli so tudi dve veliki vaji in sicer v Radvanju in na objektu del. drž. žel., nadalje več mokrih in suhih vaj v lastni občini. Statistika beleži tudi dva bolniška prevoza.

Tekom dveh let so si s skromnimi sredstvi nabavili turbinko, nov avto, ki služi tudi za bolniške prevoze in mnogo drugega potrebnega orodja, kar je za današnje razmere mnogo.

Izvoljen je bil ta-le odbor: načelnik g. Pinter, tajnik g. Kalič, blagajnik g. Korosec, poveljnik g. Mandl. Pri slučajnosti je bilo sklenjeno prezidati gasilni dom. Ob priliki proslave 40letnice, ki bo zvezana z župnim sestankom, bo pa društvo priredilo veliko tombolo za nabavo raznega še potrebnega orodja.

Trije Slovenci obsojeni.

V Gorici so bili v torek obsojeni dr. Janko Kralj, prof. Radivoj Bednaržik in ravnatelj Ludvik Špacapan vsak na 4 mesece zopora in 400 odnosno 200 lir globe, ker so izdali popolnoma nepolitično gospodarsko brošuro »Gospodar«. Zado-stovalo je, da je bila slovenska.

Število Nemcev v Italiji.

Osrednji statistični urad v Rimu je sedaj objavil podatke o zadnjem ljudskem štetju na Južnem Tirolskem. Po teh podatkih je v bociški provinci 195.177 Nemcev, 65.508 Italijanov in 1885 Slovencev. Poslednji službujejo tam kot uradniki, učitelji, železničarji itd. Podatki pa seveda niso točni, kajti vseh Nemcev je na Južnem Tirolskem najmanj 240.000.

SAMOMOR DEČKA NA ODRU.

BUDIMPEŠTA, 13. februarja. V madžarski vasi Dolna Nemeti je med neko diletantsko predstavo pritekel na oder 12letni Lajoš Mezi in zaklical: »Dolej ste se smeali, sedaj pa bo vaše dobre volje konec!« Nato je pograbil puško, ki je stala na odru in se ustrelil v prsa. Bil je takoj mrtev. Pri njem so našli pismo, v katerem pravi, da se poslavlja od sveta zaradi tega, ker so ga doma okregali.

BENEŠ O EVROPSKI UNIJI.

PARIZ, 13. februarja. »Tamps« objavlja razgovor svojega poročevalca v Ženevi s čehoslovaškim zunanjim ministrom Benešom, ki je med drugim izjavil, da trdno veruje, da se bodo evropske države zopet povrnila k projektu evropske unije. Ni si mogoče zamisliti druge rešitve evropskih problemov. Tudi vprašanje podunavske federacije odgovarja nujni potrebi, toda treba časa in potrpljenja, da pridemo do tega, je dejal Beneš. Jaz sem trdovraten pristaš te ideje. Treba se pač definitivno odločiti gotovim formulam, ki so se preživele. Vsaka interesiranih držav, med katere spada tudi Čehoslovaška, bo branila svoje upravičene interese. So pa sredstva, da se zagotovi respektiranje teh interesov. V do-sego tega cilja je potreben sporazum med interesiranimi državami, pred vsem pa sodelovanje Francije in Italije.

NEMŠKA SREDNJA EVROPA.

DUNAJ, 13. februarja. Sinoči je v tukajšnjem dvanajstem okraju predaval dvorni svetnik dr. Edmund Palla, predsednik »Avstrijsko-nemške ljudske zveze« o vprašanju bodoče ureditve srednje Evrope. Predavatelj je odločno odklonil sodelovanje Avstrije pri podunavski gospodarski konfederaciji in je med drugim dejal, da je zahteva vseh Nemcev neglede na sedanje meje, ustanovitvev nemške srednje Evrope.

BOLGARIJA IN ITALIJA.

RIM, 13. februarja. Semkaj je prispel bolgarski ministrski predsednik Mušanov. Sprejel ga je Mussolini, s katerim sta več časa razpravljala o bolgarsko-italijanskem sodelovanju. Temu obisku Mušanova se v tukajšnjih političnih krogih pripisuje velika važnost. V ozadju je baje nova italijanska akcija, ki naj bi Bolgarijo še bolj priklenila na Italijo. Mimo tega so na dnevnem redu tudi neka druga balkanska vprašanja.

NASELITEV AVSTRIJCEV V JUŽNI AMERIKI.

DUNAJ, 13. februarja. Pogajanja bivšega ministra Thalerja s finančniki zaradi financiranja njegove akcije za naseljevanje Avstrijcev v Južni Ameriki, potekajo ugodno. V ta namen se bo osnovala posebna delniška družba, pri kateri bo udeležena tudi avstrijska vlada. Kakor se nadeja doznava, je neka južnoameriška vlada ponudila Thalerju za njegovo akcijo posebno koncesijo, t. j. veliko strnjeno ozemlje, katero bodo smeli kolonizirati samo Avstrijci. Ista vlada bo dala zemljo zastonj na razpolago, njeni geometri bodo brezplačno izvršili parcelacijo in brezplačen bo tudi prevoz izseljencev in njihove prtljage do koncesije.

Rajsko kraljestvo Tonga

Država večne pomladi, ki ne pozna davkov, deficita, svetovne krize in trpljenja.

V daljni Polineziji, otočju Tihega oceana, obstoja danes najzanimivejša kraljevina na svetu, v kateri so, kakor se zdi, vsi državljani srečni in zadovoljni. To je kraljevina Tonga, ki obsega nekaj polinezijskih otokov, poslednja svobodna država domačinov, ki se je obdržala tudi še po prihodu Evropejcev. Kraljevina je sicer pod velikobritanskim protektoratom, a velikobritanski konzul, ki uraduje v mestu Nukualofa na otoku Tonga, se nikdar ne vtiha v notranje zadeve te male, svojevrstne države.

Na prestolu države je sedaj kraljica Salota II., velika, močna in krasna ženska. Kraljica je silno umna vladarica in se na svoj posel razume gotovo dosti boljše, kakor marsikateri drugi vladar na svetu. Prav zaradi tega jo njeni podaniki, katerih je le nekaj več ko 30.000, zelo cenijo in spoštujejo. Salota II. je bila vzgojena docela na evropski način. Na prestol je prišla po smrti svojega očeta Jurja I. Studirala je v Aucklandu v Avstraliji, kjer studira sedaj tudi njen sin, prestolonasled. Taufakau. Mimo tega je kraljica Salota tudi izborna guvernica, ki zna poslušalce ognjevit navdušiti za svoje nazore in načrte. Vsa njena pojava je veličastna.

Za moža si je kraljica izbrala princa Tugia, ki je sedaj ministrski predsednik njene vlade. Njena civilna lista znaša na leto okrog 2000 angleških funtov šterin-gov, razen tega pa ima tudi bogata po-

sestva, ki ji prinašajo precej lepe dohodke. Pretežno bogatstvo teh posestev so kokosove palme in prašiči.

Kraljevina Tonga ima tudi svoj parlament, katerega zasedanje odpira kraljica vsako leto na najsvetbečajši način. Parlament tvori 6 plemičev, katere volijo plemenski poglavarji, 7 zastopnikov ljudstva in 10 ministrov, katere imenuje kraljica sama. Vse do lanskega leta se je kraljica Salota vozila k otvoritvi parlamenta in starem odprtem Fordu, letos pa si je omislila lepo novo limuzino najmodernejše konstrukcije, kar je njen ugled pri državljanih le še povečalo.

Kraljica pa ima tudi kronski svet, katerega člani imenuje ona sama, kakor postavlja tudi guvernerje posameznih otokov, ki pripadajo njenemu kraljestvu in med katerimi sta poleg Tonge največja Haapai in Vavau. Ta dva poslednja otoka obično kraljica vsako leto vsaj enkrat. Njen prihod se spremeni vselej v veliko ceremonijo. Prebivalstvo zakolje cele črede prašičev, ki se sicer svobodno pasejo po gozdovih, kajti svinjina je za tamkajšnje ljudstvo, kakor sploh za vse Polineze, največja slaščica. Teh prašičev pa ne razsečejo, kakor pri nas, ampak jih kar cele — seveda brez drobovja — pečejo na ražnjih. Pred pojedino so seveda še velike svečanosti z narodnimi pesmi in drugimi sličnimi prireditvami.

Poleg večne pomladi, ki ji je neznana žalostna smrt narave, ima kraljevina

Tonga tudi to prednost, da ni njen proračun nikoli pasiven. Nasprotno, vsako leto izkazuje nekaj stotisočev funtov šterlingov prebitka. Domačini so zelo postavn in lepi ljudje, drže se vedno dostojanstveno, a so kljub temu silno ljubozni in uslužni. Čemernih in nakremženih obrazov v kraljevini Tonga sploh ni. Razni tuji, ki so Tongo obiskali, zatrjujejo, da so njeni prebivalci sploh najlepši in najsvetbečajši ljudje na svetu.

Glavno mesto Tonge je Nukualofa, ki pa je prav za prav le večja vas, toda lepo urejena in po izgledu edina svoje vrste na vesoljnem svetu. Nukualofa ima tudi kraljevsko palačo, parlamentarno poslopje, državno zakladnico, rezidenco predsednika vlade, finančnega ministra in velikobritanskega konzula. Toda vse te palače in zgradbe so lesene. Pa tudi cerkev ne manjka; zgrajena je iz lesa v sredini prestolnice in pripada prav za prav dvoru. Tongačani so namreč protestanti. V bližini cerkve je tudi godbeni paviljon, v katerem igra ob lepem vremenu vsak večer dvorna godba. Koncert se prične vedno z državno himno. Nadalje pa je v Nukualofi tudi grobnica vladarjev sedanje dinastije in konjsko dirkališče, kjer se vsako leto prirejajo tekme za državni pokal. Razen tega dobe prvi zmagovalci tudi denarne nagrade.

Državljan Tonge, po rasi Maori, so tudi sicer zavidanja vredni, kajti njihovi otoki jim sami dajejo vsega, kar potrebujejo. Lakota jim je docela neznana. Zemlja je plodna in bogata obrodila. Vsak državljan dobi, ko dopolni 18. leto, kos zemljišča, ki ga lahko do smrti in brez več-

jega truda preživlja. Če kdo zboli, mu preskrbi zdravnik država, in tudi zdravila dobi zastonj. Posebna državna klinika skrbi za zobe državljanov, da ostanejo vedno lepi in zdravi.

Na otočju te skoraj pravilne države rastejo najlepše cvetlice na svetu. Razširjene so povsod, po travnikih, obronkih in gozdovih in dajejo vsej naravi diven izgled. Nekatere cvetice cvetijo vse leto, druge dosega višino dveh metrov, tretje pa imajo najfantastičnejše oblike.

Tako žije Tongačani srečno in zadovoljno sredi večne pomladi in v blagostanju. Oni ne poznajo težkih skrbi sedanosti, neznana jim je svetovna kriza in prav nič jih ne tarejo razni razorožitveni, reparacijski in drugi problemi. Nek Anglež, ki je bil nedavno na otoku Tongi, je prisostvoval vrnitvi prestolonaslednika princa Taufakau iz Aucklanda, kjer studira skupaj s svojima mlajšima bratoma. Ob tej priliki se je zbralo v Nukualofi prebivalstvo vsega otoka, da ga svečano sprejme in počasti. Za veliko ljudsko slavo je bilo zaklanih več tisoč prašičev. Princ so šle naproti najlepše deklice, vse okrašene z bujnim cvetjem, ki je dehtelo omanno in razkošno kakor v pravljici. Sprejele so ga prepevajoč in ga spre-mile od obale do kraljevske palače, kjer so ga na stopnicah čakali kraljica, oče, ministri in dvorjani.

Zabava je trajala potem ves dan in vso noč, do zore. Kraljestvo Tonga je tedaj pravi pravcati raj, kakršnega poznamo mi samo v pravljici.

Spominjajte se CMD

Curren Bell:

Lowoodska sirota

Vedela sem, da jo bo iz obiteljskih, morda iz političnih razgovorov vzel, ker so mi bili po godu nje rod in njene zveze. Čutila sem, da ji ni poklonil svoje ljubezni in da ji njena svojstva niso utegnili priboriti tega zaklada. To je bila tista točka — to mi je vznemirjalo in trapilo živce, to je podžigalo in branilo ogenj v mojem srcu: ni ga mogla očarati.

Da je Miss Ingram takoj zmagala, da se ji je vdal in ji odkritosrčno položil srce pred noge, bi si bila pokrila lice, se obrnila k steni in bila zanj slepa in gluha. Da je bila Miss Ingram dobra in plemenita žena, močna, odločna, priazna in pametna, bi se mi bilo na življenje in smrt boriti z dvema tigroma — z ljubomornostjo in obupom. Z zgaženim in krvavečim srcem bi jo bila obdudovala, pripoznala bi ji premoč in ostala mirna za vse svoje dni. In čim bolj bi me bila nadkriljevala, tem bolj bi jo oboževala, toliko mirnejša bi bila. Toda kakor so zdaj stale stvari, ko sem videla njene napore, da bi premotila Mr. Rochesterja, ko sem bila priča njenega ponovnega neuspeha — dasi se ni zavedala, da ni uspešna, ničemer misleč, da je vsaka sulica zadela v živo, ki jo je zalučala, in se neumorno šopirila s svojimi zmaganji, dočim je njena oholost in samoljubnost vse bolj odaljevala to, kar je hotela primamiti — sem živela v večni vzburkanosti in neusmiljeni srčni tesnobi. Pri vsakem njenem neuspehu sem namreč videla, kako lahko bi bila uspela. Puščice, ki so venomer odskakale od Rochesterovih prsi in mu padale neškodno k nogam, bi bile prav lahko tudi zmagovito trepetale v njegovem ponosnem srcu, da jih je bila odpela mirneša roka. Tedaj bi mu bile očez vzplamtele v ljubavi in porogljivo lice bi

mu bilo postalo mežno in milo. Ali še boljše — brez orožja bi bila lahko slavila mirno zmago.

»Kako to, da ne more bolj vplivati nanj, če je že namenjeno, da se ga oklene?« sem se izpraševala. »Gotovo ga iskreno ne ljubi ali ne z resnično ljubavjo! Sicer bi se ji ne bilo treba tako prisiljeno nasmihati, ga venomer gledati s takimi pogledi, se tako pretvarjati, se dati tako dražestno. Zdi se mi, da bi mu hitreje zavzela srce, ko bi sedela mirno ob njegovi strani, malo govorila in še manj ga pogledovala. Videla sem v njegovem obrazu že čisto drugi izraz, kakršen je ta, ki ga dela resnega zdaj, ko se mu tako živo vsiljuje; toda tedaj se je bil pojavil isti izraz sam po sebi, ne da bi ga bile izvabile nizkotne umetnosti in preračunljive poteze. In bilo je treba ta izraz samo spoštovati, brez pretvarjanja odgovarjati na vprašanja, odgovoriti ga, kadar je bilo treba, brez krinke — in izraz bi se bil jačal in postal bolj prijazen in vesel in bi človeka ogreval kot dobrodejni pramen solnca.

»Kako bo storila, da mu bo godila, ko bosta poročena? Mislim, da v tem ne bo uspela, dasi bi tako lahko uspela, in trdno verujem, da bi bila njegova žena najsrečnejša žena pod solncem.«

Doslej še nisem izrekla nobene sodbe o Mr. Rochesteru nakani, da bi se oženil radi koristi in zvez. — Presenetilo me je, ko sem prvič ugotovila, da mu je to bil namen; imela sem ga za moža, ki bi se pri izbiri svoje žene ne dal voditi od tako preprostih nagibov. A čim dalje sem premišljevala o položaju in vzgoji obeh strank, tem manj sem se čutila upravičeno obsojati njega ali Miss Ingram, ker sta postopala po nazorih in načelih, ki so jim jih vcepili brez dvoma že v rani mladosti. Ves njih sloj se je držal teh načel. Imeli so za to razloge, ki so mi bili skriti. Zdelo se mi je, da bi na njegovem mestu prišla na srce le tako ženo, ki bi jo mogla ljubiti. A ker je bilo jasno, da bi tako ravnanje pospe-

ševalo in zagotavljalo možovo srečo, so morali to preprečiti močni vzroki, o katerih nisem čisto nič vedela. Inače bi gotovo ves svet tako postopal, kakor bi bila jaz rada ukrenila.

Toda kakor v tej, tako sem začela tudi v drugih točkah svojem gospodariju priznati. Pozabljala sem vse njegove napake, ki sem jih nekoč tako bistro videla. Prej sem se trudila, da bi proučila vsa svojstva njegovega značaja; pravično tehtajoč dobre in slabe lastnosti, sem skušala pravično soditi. Zdaj se nisem več zavedala njegovih slabih strani. Porogljivost, ki me je odbijala, grobost, radi katere sem se bila nekoč zavzela, so bile le krepke dišave izrednega kosila. Malo so zoprne, a da jih ni, bi se nam zdela jed plehka in netočna. In tisti nedoločni izraz, preteči ali žalostni, zavratni ali brezupni, ki ga je ugotovila natančni opazovalec včasih v njegovem očesu, in ki se je spet skrili, še preden mu je mogel kdo izmeriti tajeno globino, tisti nedoločni izraz, ki mi je vzbujal strah in nezaupnost, kakor bi blodila med vulkanskimi griči in bi nenadoma čutila, da se zibljejo tja in da so zazišala, tisti nedoločni izraz sem v presledkih še vedno opazala, in to z utripajočim srcem, a ne več z omrtvičenimi živci. Namestu da bi se mu uklanjala, sem hrepenela le po tem, da bi ga izzvala in mu prišla do dna. In blagrova sem Miss Ingram, ker bo nekoč gledala v to brezno do mile volje, dognala njega skrivnosti in ugotovila njega bit.

Medtem ko sem mislila le na svojega gospodarja in njega nevesto, ko sem videla le njiju, poslušala le njih pomenek in imela le njih kretnje za važne, so se ostali gostje zabavali vsak po svoje. Lady Lynn in Lady Ingram sta se še nadejale važno in veličavo razgovarjati; prikimavali sta si s turbanoma in dvigali vse štiri roke v znak tajnovitosti, presenečenja ali groze, ki jo jima je povzročal predmet razgovora, kakor par velikih lutk. Mila gospa Dent se je razgovarjala z dobrodušno gospo

Letošnji pust

v luči opazovanja naše dece.

Neizprosna sodobnost neusmiljeno ruši vse staro, veselo in lepo tudi že v srcih naše mladine. Zato so zamrli prosti spisi na neki naši osnovni šoli, ki kažejo, da današnja mladina doživlja povsem druge čase... (Avtorji so 10letni dečki.)

Ko sem prišel v šolo, je lepo dišalo. Emil je prinesel krape. Nekaterim jih je dal, drugim ne. Njegov oče je strojevodja. Ko sem prišel opoldne domov, sem vprašal mater, če so krapci pečeni. Rekla je, da jih ni. Vprašal sem, zakaj jih ni. Rekla je, da nima moke. Bil sem žalosten, ker je kriza.

Letos nisem šel za masko. Oče pravi, da so hudi časi. Gledal sem druge na cesti. Hodili so maskirani. Bilo jih je polno. Jedli so krape. Oče je šel zvečer v gostilno, mi pa spat.

Maškerada na cesti je bila letos slaba. Meni ni bila všeč. Otroci so se našmignili čisto navadno. Moja sestra je imela svilen obleko in cilindar. Mati se je kregala. Šla je k I. in je prišla zjutraj domov. (Namreč sestra! Učit.)

Mati je spekla samo bel kruh. Popoldne sem šel po pijačo. 1 liter 3 Din. Brat je prinesel klobase po 1 Din en kos. Dobro smo jedli, ker je bil pust.

Jaz sem šel za maskaro. Obleke sem žensko krilo. A pa je bil fant. Držala sva se skupaj in hodila po cesti do večera. Ljudje so se mi smeali.

Oče je rekel, naj grem v gostilno po vino. Pa niso dali, ker nisem prinesel denarja. Oče je bil hud. Pili smo mošt. Krapov pa ni bilo nič, samo štruklji. Za masko nisem šel, samo druge sem gledal.

Jaz sem jedel 9 krapov. Mama jih je skrila pod posteljo. Oče se je kregal, ko je prišel domov. Jaz nisem povedal. Mama mi je zvečer dala še 2 krapa. To je bilo fino!

Pri I. je bila veselica celo noč. Imeli so jo gasilci. Mi smo bili do enih ponoči. Lepo je bilo. Najbolj sem gledal, kako so plesali sem in tja. Potem je bil eden pian in so ga vlekli vun. Gospodični so strgali krinko dol in dva gospoda sta se skoro stopla zato. Ko smo šli domov, je padal sneg.

Mama je pravila o veselem pustu. Zato sem se zelo veselil. Pa ni bilo nič. Gledal sem maškerado na cesti pa so se tepili. Doma je dobil vsak 3 krape, oče pa več. Veselil sem se, sedaj je pa konec pusta.

Škautizem

Zbor dravskega stega planink.

Predpreteklo nedeljo je imel dravski steg planink svoj zbor. Ob pol 11. uri je stegovodkinja otvorila sestanek in pozdravila članice stega, ki so se bile zbrale v veljem številu. Kot glavna točka je bil na dnevnem redu letošnji tabor. Sklenjeno je bilo, prirediti dva stegova tabora in sicer enega na morju in enega v planinskem svetu, najbrže na Gorenjskem.

Ker pa steg nima dovolj šotorov, je stegovodkinja svetovala članicam, da si po možnosti same nabavijo streho za tabor; ako same izdelajo in priredijo šotor, stane razmeroma zelo malo, nudi pa tudi na zasebnih, neskavtskih izletih praktično zavetje proti dežju. Nadalje je stegovodkinja pozvala članice, naj se že sedaj začno pripravljati na tabor, od katerega nas loči samo še nekaj mesecev.

Ko je bilo posvetovanje o taboru končano, je s. tajnica prečitala iz brošure »Solnce se vrača« odstavek »Ob ognju«, nakar je bil razgovor o vzgojnem pomenu ognja.

S tem je bil stegov zbor zaključen.

Nove skavtske čete.

Naša župa je razširila svoje okrilje tudi na Ribnico na Dolenjskem, kjer se je ustanovila 22 članov broječa četa skavtov; četa spada pod Volkov steg v Kočevju. V kratkem pa ustanovi župni delegat Rudolf Berce-Delfin četo skavtov v Sevnici ob Savi.

Iz vseslovanske skavtske zveze.

Jugoslovenski chief-scout br. dr. Miša Popović je bil izvoljen za prvega podpredsednika vseslovanske skavtske zveze.

Če nakupuje princ

Abesinski prestolonaslednik se je v Londonu, kakor poročajo angleški listi, najbolj zanimal za kolese. Obiskal je vse kolesarske firme in dal veliko naročil, zlasti za tandeme (kolo za dve osebi), da se bodo zakonski pari v njegovi deželi mogli skupno vozariti iz kraja v kraj. Princ prepeljava v svoji prtljagi s seboj tudi 200 ostro nabrušenih mečev. Čemu jih potrebuje, ne ve nihče. Njegova sestra, princesa Tanagra, je nakupila v Londonu za več tisoč funtov obleke in perila. Njena garderoba se je pomnožila za 21 parov čevljev, 130 oblek in celo goro nogavic. Da, če nakupuje princeze...

Pri zdravniku.

»Vaša jetra so otekla, a to me nič ne skrbi.«

»Da, gospod doktor, če bi bila Vaša jetra otekla, bi mene tudi nič ne skrbelo.«

Sport

Otroško smuško rajanje.

Začetek otroškega smuškega rajanja, katerega priredi jutri v nedeljo ZSO-SPD, bo ob 13.30. uri v kamniškem drevoredu. Po rajanju napovedani motoskjoring je preložen na poznejši termin.

Poziv smučarjem!

Danes teden bodo v Mariboru velike mednarodne kombinirane tekme. Prišli bodo od blizu in daleč in iz inozemstva — in mi? Slovenski smučarji hočemo v nedeljo številčno manifestirati. Prav poslednji smučar naj se pripravi in naj pride. Ako nas pride množica, bo svet govoril o nas, — a svet naj ve, da je smučarstvo slovenski narodni sport. To je pred vsem naša naloga, in dolžnost vsakega smučarja je, da manifestira to svojo navzočnost v dneh 20. in 21. t. m. v Mariboru. — Smučar.

Razbojniški napad na maskerado.

V Hamburgu je bil v soboto zvečer izvršen razbojniški napad, ki je razburil vse mesto. K blaginiku neke sportne maskeradne prireditve so prišli trije domini, namesto pa da bi bili kupili vstopnice, so naperili na blaginika samokrese in zahtevali, da jim izročijo ves zbrani denar. Blaginik je mislil, da je njihova grožnja le nedolžna pustna šala in se je zato na glas zasmel. Toda razbojniki se niso šaljili. Eden je usmrtil blaginika, druga dva pa sta pograbila denar. Vsi trije so nato skočili na ulici v avto in pobegnili, a ker so jih nekateri gosti hoteli zasledovati, so oddali tudi nanje več streliv in dva težko ranili. Razbojniki bi bili tako lahko brez sledu pobegnili, a

Sokolstvo

Smuški odsek Sokola Maribor-matica sporoča članstvu, da priredi jutri v nedeljo lov na lisico. Lisica je že določena, ostane pa zaenkrat še tajnost. Za to tekmo ni nužno, da si jako izvežban smučar, potrebna pa nam je množica. Pozivamo zato vse člane in članice, da se te tekme v čim večjem številu udeležijo. Po možnosti naj vsak prinese s seboj južno, ker se vrnemo šele popoldne. Zbiralšče članstva v nedeljo ob 9. uri na letnem telovadišču. Skupen odhod točno ob pol 10. — Zdravo!

Smuška tekma Sokola Hoče.

Sokolsko društvo Hoče priredi jutri v nedeljo ob 15. uri v Slivnici propagandno smuško tekmo na daljavo 5 km. Dosle se je prijavilo že 15 tekmovalcev. Vabimo smučarje iz sosednjih bratskih društev, da se tekme udeležijo. Lahko se prijavijo še pol ure pred startom. Zdravo!

bili so toliko neprevidni, da so čez dobro uro hoteli izvršiti enak napad tudi na blaginika neke druge prireditve. To jim je postalo usodno. Policija, ki je bila o prvem napadu že obveščena, jih je zgrabila in aretirala, še preden so v drugič izvršili svojo namero.

Cerkev odklonila zapuščino.

Nedavno umrli posestnik in ljudski pesnik Janko Erjavc iz ljutomerske okolice je zapustil svoje premoženje ljutomerski cerkvi, ker bližnjih sorodnikov, ki bi bili prišli v poštev, ni imel. Ko pa je cerkveni konkurenčni odbor ugotovil, da je Erjavcovo posestvo obremenjeno z večjim dolgom, je zapuščino odklonil.

Snovanje mandžursko-mongolske države

Japonske garnizije. Uprava in finance. Veliki Mukden.

Med tem, ko se v Šanghaju in v okolici Harbina še bjejo krvavi boji, je v Mukdenu in v južni Mandžuriji že popoln mir. Uradi poslujejo popolnoma normalno in na glo se pripravljajo ustanovitev nove mandžursko-mongolske države. Če se bo ta država zares osnovala, bo po teritorialnem obsegu večja, kakor sta Francija in Nemčija skupaj.

V Mukdenu zatrujejo, da je japonska vlada določila tudi že podrobnosti, po katerih bo organizirala vrhovno upravo te nove države. Obenem je sklenila povečati tudi svoje stalne vojaške posadke, ki bodo nadzirale organizacijo in njeno poslovanje. Vrhovni poveljnik vseh japonskih čet bo general, ki bo obenem tudi diplomatski zastopnik Japonske pri mandžursko-mongolski vladi. Stalne garnizije bodo v Mukdenu, Čančovu, Činčovu, Cickarju in drugod.

Obenem se bo uredila tudi finančna u-

prava obeh pokrajin. Načrt zanjo izdelujejo zastopniki velikih kitajskih in japonskih bank ter Južnomandžurske železnice. Prva odredba bo unifikacija denarja. Dosedanji bankovci pokrajin se bodo zamenjali z enotnimi vsedravnimi. Nova valuta bo krita s srebrom in se bo uravnavala po tečaju srebrnega dolarja.

Glavno mesto nove države bo Mukden, ki ga bodo v ta namen temeljito preuredili. Posebna strokovna komisija bo izdelala načrt za Veliki Mukden. Na ozemlju razširjenega mesta bo posebna japonska četrt, med njo in kitajskim delom bo pa nevtralna zona. Ko bodo ti načrti izvedeni, bo Mukden največje mesto mandžursko-mongolske države; štel bo več ko milijon prebivalcev.

Tako se Japonci kljub vsem protestom pripravljajo na trajno zasedbo velikega dela Kitajske!

Eshton in tudi meni sta privoščili tuptam kako vladno besedo ali kak smehljaj. Sir George Lynn, polkovnik Dent in Sir Eshton so se menili o politiki, o razmerah v grofiji in o sodnih stvareh, Lord Ingram je ljubimka z Amy Eshton. Louisa je igrala na klavir in pela gospodiču Lynn in Mary Ingram je brez zanimanja poslušala udvorljive in zaobjubljene besede drugega Lynna. Tupatam so kakor po tistem dogovoru vsi hkrati prenehali s svojo postransko igro in poslušali glavna glumca; konec koncev sta bila le Mr. Rochester in z njim ozko spojena Miss Blanche duša vse družine. Če je bil le pol ure odsoten, takoj se je lotilo njegovih gostov pusto dolgočasje, njegov prihod pa je neogibno razpihal še jedva tleče ugodje v ognjevito razigranost.

Zlasti so ga pogrešali nkega dne, ko je moral po opravkih v Milcote in odkoder so ga pričakovali šele pozno zvečer. Popoldan je bil deževen. Družba si je nameravala ogledati tabor ciganov, ki so se bili nedavno zaustavili na gmajni onstran Haya, toda izlet se je moral preložiti. Nekaj gospodov je šlo v hleve, m' a' si pa so z mlajšimi damami biljardirali. Vdovi Ingram in Lynn sta iskali uteho v mirni igri na karte. Blanche Ingram je odbila s čemerno molčečnostjo nekaj poizkusov gospe Dent in Eshton, ki sta jo hoteli zaplesti v pomenek; neka' časa je mrmrala nekoliko žalostnih napevov pri klavirju, potem pa je šla v knjižnico po roman in se je potem zleknila v pretni ravnodušnosti na počivalnico in se pripravljala, da si s časom domiselnost skrajša dolge ure gospodarjevega odsotstva. V sobi in hiši je za vladala tišina, le tu in tam se je slišal iz biljarnice smeh igračev.

Že se je mračilo in zvon je bil spomnil goste, naj se preoblečejo za obed, ko vzklikne Adelka, kleče pri mizi na počivalnici v salonu:

»Voilà Monsieur Rochester, qui revient! (Lejte, Mr. Rochester se vrača!)

Okrenila sem se in Miss Blanche je skočila s počivalnice. Tudi vsi drugi so za hip pozabili na svoje zabave, ker v istem trenutku so na mokrem gramozu privoza zaškrpala kolesa in zatopotala konjska kopita. Bližala se je poštna kočija.

»Kaj ga je neki napotilo, da se vrača s pošto?« je rekla Miss Ingram. »Odjahal je na vrancu, ka ne, in Pilot ga je spremljal? Kam je spravil živali?« To rekši, se je tako primeknila k oknu, da sem si skoro prelomila hrbtenico, ko sem se ji ukonila. V svoji naglici me ni takoj opazila, ko pa me je zagledala, se je namrgodila in odšumela k drugemu oknu. Pošta se je bila zaustavila; kočijaž je pozvonil in izstopil je gospod v popolni halji. A to ni bil Mr. Rochester, marveč stasit in eleganten tujec.

»To je že od sile,« je vzkliknila Miss Ingram, potem pa je nahirnila Adelko: »Ti nadležna opica, kdo te je posadil na okno, da nas po nepotrebnem vznemirjaš?« in ošvrnila me je z jeznim pogledom, kakor da sem jaz zakrivila zmotu.

Iz veže se je čulo govorjenje in kmalu zatem je tučec vstopil. Poklonil se je gospe Ingram, ki jo je smatral za najstarejšo izmed prisotnih dam.

»Zdi se mi, gospa, da prihajam o nepravem času,« je dejal, »ko je moj prijatelj Mr. Rochester odsoten. Toda prihajam z dolgega pota in upam, da smem toliko grešiti na račun starega in dobrega znanja, da se tu nastanim, dokler se ne vrne.«

Njegov nastop je bil vladen. Njegov izgovor se mi je zdel nekam nenavaden, ne baš tuj, a vendar ne povsem angleški. Bil je menda Mr. Rochester starosti, štel je kakih trideset do štirideset let. Polt mu je bila sinja. Inače pa je bil precej zal, zlasti na prvi pogled. Če si ga natančneje motril, si zapazil nekaj v njegovem obrazu, kar ti je bilo zoprno, ali pravzaprav, kar ti ni bilo prav povšeči. Poteze so mu bile pravilne, le preveč

ohlapne. Oči so bile velike in lepo oblikovane, a živjeje, ki je zrlo iz njih, je bilo nekako krotko, prazno.

Glas zvona, ki nas je opomnil, da se je treba pripraviti za obed, je društvo razkropil. Šele po kosilu sem tujca spet videla; vedel se je, kakor da je v gradu čisto domač. Njegov obraz pa mi je zdaj še manj ugajal, imela sem občutek, kakor bi bil nemiren in hkrati brez življenja. Oči so mu neprestano brez vsakega cilja blodile po sobi; to je dalo licu tako čuden izraz, kakor ga še nisem bila videla. Dasi zal in ljubezniv, mi je bil ta človek silno nevšečen. Nobene sile ni bilo v tistem gladkem ovanem licu, nobene močnatosti v tistem orlovskem nosu in na malih rdečih ustnah; na nizkem, ravnem čelu ni bilo misli, nobene volje ni bilo v ugaslih rjavih očeh.

Ko sem tako sedela v svojem navadnem kotičku in ga gledala pri luči sveč, ki so ga jarko obsevale — sedel je v naslanjaču blizu ognja in se je stiskal k kamini, kakor bi ga zeblo — sem ga primerjala Mr. Rochesteru.

Mislil — a brez zamere! — da razlika med pohlavnim gosakom in ponosnim sokolom, med krotko ovco in kuštravim psom ni mogla biti večja.

Govoril je o Mr. Rochesteru kot o starem prijatelju. Čudno prijateljstvo je to moralo biti, jasen dokaz za resničnost starega rekla, da se »protislovja dotikajo.«

Dva ali trije gospodje so sedeli pri n'em in včasih sem ujela kako besedo njih pomenkov. Od kraja nisem mnogo razumela, ker me je motil razgovor Louise Eshton z Mary Ingram, ki sta sedeli nekoliko bliže. Govorili sta o tujcu. Nazivali sta ga »lepega moža«. Louisa je menila, da »je prava lepota« in da bi ga mogla oboževati. Mary mu je hvalila »zala usteca in ljubki nos.«

(Nadaljevanje sledi.)

Trahična usoda igralke

Na francoski rivieri so potegnili te dni ribiči iz morja truplo ženske, v kateri je policija spoznala 44letno Vendelino Mulder iz Nizze.

Vendelina Mulder je bila prišla pred nekaj leti na riviero kot elegantna bogata dama. Bila je iz imenitne amsterdamske rodbine, zelo izobražena in je poleg holandske govornice dovršeno nemško, francosko in angleško. Na rivieri je Vendelina kmalu zapadla igralški strasti; v vseh kazinih je bila znana oseba in mnogo stotisočev je steklo iz njenih rok pri zelenih mizah. Tako je kmalu prišla na beraško palico. Toda življenja vesela in vsega razkošja v ena Holandka zato še ni obupala in se je s čudovito ravnodušnostjo vdala v svojo žalostno usodo. Iz elegantnega hotela se je preselila v preprosto sobico in si je pričela sama sužiti svoj kruh. Postala je časopisna kolporterka, letala po ulicah, od hiše do hiše, krošnjarija po restavracijah, kavarnah in krčmah.

In ji ni šlo slabo. Ljudje so jo povsod poznali in radi kupovali od nje. Kljub revščini je bila vedno dobro oblečena. Izpod elegantne čepice so kipele njeni zlati kodri, njeno vitko sportno trenirno telo se je lepo odražalo v belih obleki in v svojem nastopu je bilo vedno dama; nedostopna in samozavestna je ponujala svoje časopise.

Tu in tam je pa dobila po pošti večjo vsoto denarja, od doma, kjer so bili zelo bogati. Tedaj je pa Vendelina zopet postala velika dama za nekaj dni. In je oblekla svojo najelegantnejšo večerno toaletno in pohiteva v kazino, k igralški mizi, v varljivi nadi, da si pribori nazaj nekdanje bogastvo.

Morda bi se bila Vendelini pri njeni življenjski energiji sčasoma zopet nasmejala sreča na ta ali oni način, toda nemila usoda ji je zadala zadnji, odločilni udarec. Ta ženska, ki je bila poprej vedno sama in se za moške ni zmenila, se je seznanila z nekim 70-letnim starcem Charlesom in ta si jo je znal popolnoma zaslužiti. Vsakomur je bila uganka, kaj je Vendelino tako priklepalo na tega že večkrat kaznovanega bivšega ladijskega kuharja. Skrbela je zanj, še bolj pridno letaje okoli s svojimi časopisi, pri tem pa zašla v še večjo bedo.

Stari Charles ji je včasih pač takole malo pomagal pri kolportaji, a vse rajši je lenaril in igral starega »morskega medveda«, sprehajaje se po Nizzi v morinarski čepici, belih hlačah in modri bluzi.

Slednjič je revščina Vendelino popolnoma strla. In je šla v smrt samotno in porumno kakor je živela. »Grem na izlet v Cannes!« ta listek je zapustila v svoji sobici — in ni je bilo več.

Razstoličena kraljica lepote

Nemška kraljica lepote je izgubila prestol. Krono so ji strgali z glave. Ne morda, da je 17-letna Ruth Behnen danes manj lepa kakor je bila pred mesecem dni, ko je brez truda porazila vse sotekmovke. In vendar mora v pregnanstvo. Zakaj izkazalo se je, da je miss Germany v resnici »mistress« (gospa), da je kljub svoji mladosti lani dala gospodu Maxu Buchholzu svojo roko k zakonski zvezi. Ker pa po pravih poročena ženska ne more biti kraljica lepote, mora torej uboga Ruth deliti usodo pariške kraljice lepote lanskega leta, o kateri se je, kakor znamo, izkazalo, da ni bila samo srečno poročena žena, ampak celo mati sedemletne deklice. Zdej postane torej miss Germany drugozvoljena lepota, gđc. Liselotte de Booye, ki je kljubu nemškemu imenu rojena Nemka.

Ženska na vešalih

V nekem mestecu Anatolije so nedavno obesili žensko. Velika množica ljudi je stala okoli vešal in listi poročajo, da je bilo zlasti veliko šolske dece, ki je gledala to grozovito sliko. Morda so jim v šoli povedali, da je to prvi primer v Turčiji, da je bila ženska javno obešena. Za Turkije, ki na vseh poljih zahtevajo enakopravnosti z moškimi, novo, četudi strahotno zadoščenje...

Zočin, ki je spravil še mlado in lepo Fatmo na vešala, pa ni bil storjen iz kakega lastnega nagiba, ampak je ona le igrala vlogo najetega morilca. Neka ženska, katere mož je imel ljubavno razmerje z drugo, jo je pregovorila na umor te konkurentinje. Ko se je ta klanjala v molitvi, se je Fatma priplazila od zadaj in ji s sekiro razklala glavo. Za plačilo je prejela Fatma 20 zlatih pijastrov. Ženski sta truplo zakopali in nihče ni zvedel za ta umor.

Toda prišlo je silno deževje, ki je odplavilo zemljo in razgalilo zakopano truplo. Fatma pa ni mogla prenesti tega strašnega migljaja usode in se je sama javiła sodišču, ki jo je obsodilo na smrt. Ampak so potem obzirno ravnali z njo, kakor se spodobi za nežni spol... Ko so jo ob jutranjem svitu prebudili, da jo povedejo pod vešala, ji niso povedali, za kaj gre, in Fatma je dobre volje sedla v avto. Ko pa je naenkrat zagledala vešala, je dobila živčni napad, in napol nezavestni so ji vrgli zanjko okoli vratu... Kako kazen je prejela ona ženska, ki je skovala umor, o tem pa listi ne poročajo ničesar.

Prva vseh sposobnosti.

»Katero sposobnost ljudje danes najbolj cenijo?«

»Plačilno sposobnost.«

Zaupno posmrtninsko zavarovanje
lahko sklenete takoj pri gen. zast. bančnega zavoda »Merkator«, Maribor, Tattenbachova ulica 1/I. Poverjeniki se še sprejmejo. 548

Ako rabite kakršnekoli mizarjski izdelek, pridite k meni. Zadovoljil vas bom skozi dolga leta. Stavbeno in pohištveno mizarstvo, Maribor, Frankopanova ulica 15. 543

Dobro mleko, dostavljeno v hišo po Din 2.50, Majstrova ulica 3, hišnica. Vprašati od pol 11. do 12. ure. 545

3 gospode sprejem na hrano in stanovanje. Tedensko Din 100, Vojašniška ul. 3. 541

Na prodaj 25 malih hiš in vil od Din 30.000 naprej, potrebno samo nekaj gotovine. Pisarna »Rapid«, Maribor, Gosposka ulica 28. 544

Sprejme se dijak na stanovanje v bližini parka. Naslov v upravi »Večernika«. 547

Dne 22. februarja 1932 ob 10. uri se bodo prodali na gradu Puchenstein v Meži ob Dravi sledeči predmeti: 1 avto znamke »REO«, 8 perzijskih preprog in 3 divani. K draženju se bo začelo pozivati šele pol ure po zgoraj navedeni uri; medtem pa se lahko ti predmeti ogledajo. Nadaljnje informacije se dobe pri okrajnem sodišču v Slovenjgradcu med uradnimi urami. Okrajno sodišče v Slovenjgradcu, odd. II., dne 5. februarja 1932. 546

Sedaj ko je zima in vaših koles ne rabite, nudi se Vam prilika, da jih pustite temeljito osnažiti, emajlirati, ponikljati, vse kroglične ležaje zbrusiti, tako da bodo do prihodnje spomladi zopet popravljena, kakor nova. Shramba koles in motorjev čez zimo. Hitra postrežba. Zajamčeno in solidno delo. Brezkonkurenčne cene. — Priporoča se mehanična delavnica **JUSTIN GUSTINČIČ**, Maribor, Tattenbachova ul. 14. Zadostuje dopisnica, da pridemo na dom po ko o. 5499

Trajni kodri 100 Din, onduliranje 6 Din pri Marici Požar, gledališki frizerki, Vetrinjska ulica 11. 535

Njegova pisava.

O slavnem angleškem državniku Lordu Goschenu pripoveduje publicist Williamson veselo zgodbo. Goschen, ki je bil državni kancelar, je imel slabo pisavo. Ko so mu nekega dne izročili akt, ki ga je bil on sam napisal, se je sprva zamaš trudil — bil je tudi zelo kratkoviden — ga razbrati, naposled pa je dejal nejevoljno: »Človek, ki tako slabo piše, a bi res ne smel biti v državni službi!«

Opremljeno, separirano, solčno sobo v bližini mosta ceneno oddam. Vprašati Taborska ulica 16/I. 537

Novak tvrdka konkurira, in za izdelke garantira. Slovenska 24. 539

Zaščita trepeh dolžnikov! V trgovskih, gospodarskih, zasebnih razdolžitvah. — Posojila potrebnim — žrtvam špekulantov daje poasnila: »Marstan«, Maribor, Koroška 19. Vpisnina 10 Din. 540

Sobo in črkoslikanje, vedno najnovejši vzorci na razpolago, izvršuje poceni, hitro in okusno Franjo Ambrožič, Grajska ulica 3, za kavarno »Astoria«. 3

Šivalne stroje, gramofone, otroške vozilke, kolesa popravilja Justin Gustinčič, mehanična delavnica, Maribor, Tattenbachova ul. števil. 14. 12

Kovčke, aktovke, ročne torbice, nahrbtnike, gamaše itd. po najnižjih cenah priporoča I. Kravos, Aleksandrova 13. 15

Restavracija A. Senica, Tattenbachova ulica, danes v petek polenovka v specialni pripravi. Zadržna kapljica iz Brunsejevih gor, kakor tudi pristni framčan. Se priporočata Alojz in Antonija Senica. 16-9

Sankači pozor! Veliko količino prvovrstnih sank zelo ugodno na prodaj. Izrabite to priliko dokler traja zaloga. Justin Gustinčič, Tattenbachova ul. 14. 514

Restavracija A. Senica, Tattenbachova, danes v soboto jeterne klobase in pečenice. Priznana dobra kapljica iz Kovaškega vrha in živce oživlajoči framčan. Priporočata se Alojz in Antonija Senica. 1312

Družabnico z nekaj gotovine za urejeno malo pletilstvo išče priprost samostojen gospod. Dopise na upravo »Večernika« pod »Bodočnost«. 518

Sprejem abonente na dobro in ceneno domačo hrano. Kosilo in večerja Din 10.—. Gostilna Maribor, Grajski trg 1. 529

Osveta.

»Gospod stražnik, hitro pridite, na Glavnem trgu sta trčila dva avtomobila.«

»Ali ste videli, kako se je zgodila nesreča?«

»Da, vse Vam lahko povem. V obeh avtomobilih sta vozila nekdanja zeta dame, ki je baš šla preko trga. Vsak jo je hotel povoziti, pri tem sta pa trčila.«

Kot novo oblečen izgledate po kemični čistilnici trdke

Telefon 24-80 **IDEAL** Frankopanova ulica 9 • Gosposka ulica 12

Potrebščine za telovadce

ter obleke, čevlje,
per o. kravate, klo-
bure. i. t. d. kupite
na ugodneje v kon-
fekcijski trgovini

JAKOB LAH, Maribor
Glavni trg 2

Kupujte za Vašo ženo
Kupujte za Vašega soproga
Kupujte za Vaše otroke
Kupujte za Vaše starše
Kupujte za Vaše sorodnike

Srečku Pihlarju

MARIBOR, Gosposka ul. 9.
Jamčim, da boste zadovoljni!

zastopniki se sprejmejo

Mi izpraznjujemo vso zimsko konfekcijo
krznene plašče, kostume,
obleke, bluze, krzno i. t. d.

Vse prodajamo po nizki ceni!

TRGOVSKI DOM

Maribor, Aleksandrova c. 25

Državni nameščenec

brez otrok išče stanovanje za marec ali
april v bližini carinarnice. Pomagal bi
tudi na vrtu. Ponudbe pod »Čista, mir-
na stranka« na upravo. 536

Spalnice,

politrane, najnovejši vzorci tudi iz
mekkega lesa ter kuhinje prodam po
na nižjih cenah. Mizarstvo Kompara,
Aleksandrova 48. 248

Iščem stanovanje,

čisto in lepo od dveh sob z popolnim
komfortom v bližini periferije Maribo-
ra. Ponudbe z naznačenjem cene pro-
sim poslati na Emil Nežerny, Zagreb,
Čaničeva 8a. 556

Iščem mirno stanovanje,

tri sobe. Ponudbe pod »Jug« na upra-
vo Večernika. 525

Sobo in kuhinjo

iščem mirna stranka brez otrok v centru
mesta. Naslov v upravi lista. 534

Sobo

s posebnim vhodom in vso oskrbo od-
dam dvema gospodoma ali zakoncem
po zelo nizki ceni. Taborska ulica 11/1.
Sprejem tudi abonente po Din 10.—
dnevno. 538

Lepe svetle lokale,

takoj oddam. Gustinčič, Tattenbacho-
va 14. 515

Lokal,

pritlični, za pisarno ali obrt tik kolo-
dvora oddam. Aleksandrova 48. 551

Oddam kabinet

s popolno oskrbo. Naslov se poizve v
upravi »Večernika«. 527

Lep lokal

s kletnimi prostori v novi zgradbi ta-
koj oddam za ugodno ceno. Jako pri-
praven za obrtnike. Naslov v upravi.
510

Sprejem gospoda

na hrano in stanovanje. Tattenbacho-
va ulica 16, vrata 4. 533

Enovprežni voz

ceneno na prodaj. Vojašniška ulica 3.
542

Vajenca za krojaštvo

sprejem. Cverlin, Gosposka ul. 32.
484

Dne 12. t. m. ob 23. uri je prerano sledila svojemu
dragemu ateku v večnost naša iskreno ljubljena hčerka
oziroma sestra

Tanjica

Popreb se bo vršil v nedeljo, 14. t. m. ob pol 16. uri
iz hiše žalosti v Limbušu.

Limbuš, dne 13. febr. 1932.

Pavla Robič, mati

Sonja, sestra
Rado in Srečko, brata

Papirnica Ljudske tiskarne
Maribor, Slomškov trg šte. 6.

Inserirajte
v
»Večerniku«

Sofra
najpreglednejša kartoteka
Sofrič, Maribor Tel. 2510
pomnite se CMD

Zahvala

za priskrbo izraze sožalja, ki smo jih prejeli ob
prerani smrti naše nepozabne hčerke, sestre, sva-
kinje in tetke, gospodične

Lidije Lukežič,

dijakinje.

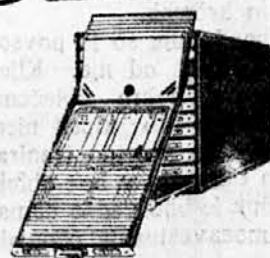
Posebna zahvala bodi izrečena gospodu dr.
Mariniču za njegovo veliko skrb in požrtvo-
valnost, prečastiti duhovščini, gosp. profesorju
Kendi za gniljiv govor ob grobu, Sokolskemu
društvu Maribor I in skavtinjam za njih častno
sprejstvo ter pevskeemu društvu »Jadrano« za v
srce segajoče žalostinke, vsem darovalcem pre-
krasnega cvetja ter vsem znancem in prijateljem,
ki so jo tolažili v njeni dolgi in mučni bolezni.
končno vsem, ki so jo spremlili v tako častnem šte-
vilu na njeni zadnji poti. Blago pokojnico priporo-
čamo v trajen spomin!

Maribor, dne 13. februarja 1932.

555

Zalujoča rodbina Lukežič.

Sofra

Najnovejši patent

ležečih kartotek na kroglični ležaj. Zah-
teevajte prospekte!

»SOFRA«, MARIBOR, TELEFON 2510.

Zahtevajte povsod »Večernik«

Sanatorij v Mariboru
Gosposka ulica 49 Telefon 2258

Lastnik in vodja

kirurg dr. Mirko Černič

Najmodernejšo opremljen za operacije. Diatermija, vi-
tinsko solnce, tonizator, žarilnica »Hala«, »enietocleaner«

Večja partija zimskih
NOGAVIC ženskih,
moških,
otroških

se radi konca sezone
poceni odprodaja!

Specialna trgovina Slavko Černetič
Maribor, Stolna ulica 1
414